

КОПІЯ.

Секретарск. части.

П Р И К А З Ъ

по 2-му Київському військовому училищу

№ 1

2-го Августа 1914 года г. Киевъ.

№ 1

На основаніи телеграммы, полученной изъ Главнаго Управленія военно-учебныхъ заведеній 2-го сего августа за № 3232, 2-е Киевское военное училище открыто 15 июля сего года, и я, какъ старшій въ чинѣ изъ числа чиновъ училища состоящихъ на лицо, вступилъ во временное исполненіе должности Начальника училища.

№ 2

Прибывшихъ изъ 1-го Киевскаго военнаго училища, по переводу: командира батальона Гвардіи Подполковника ГАЛУШИЦКАГО, командировъ ротъ Гвардіи Капитана ЭВЕРТА и капитана КОНОНОВИЧЪ-ГОРБАЦКАГО и Секретаря Надворнаго Совѣтника ЦИПРІАНОВИЧА, полагать на лицо съ сего числа.

Подлинный подписалъ:

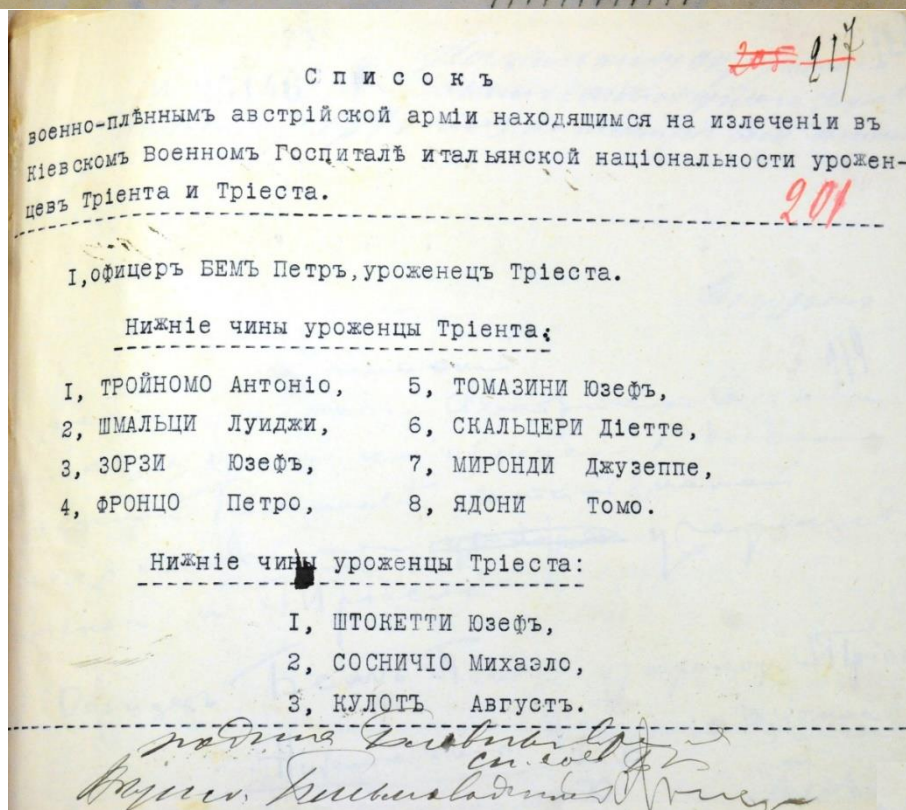
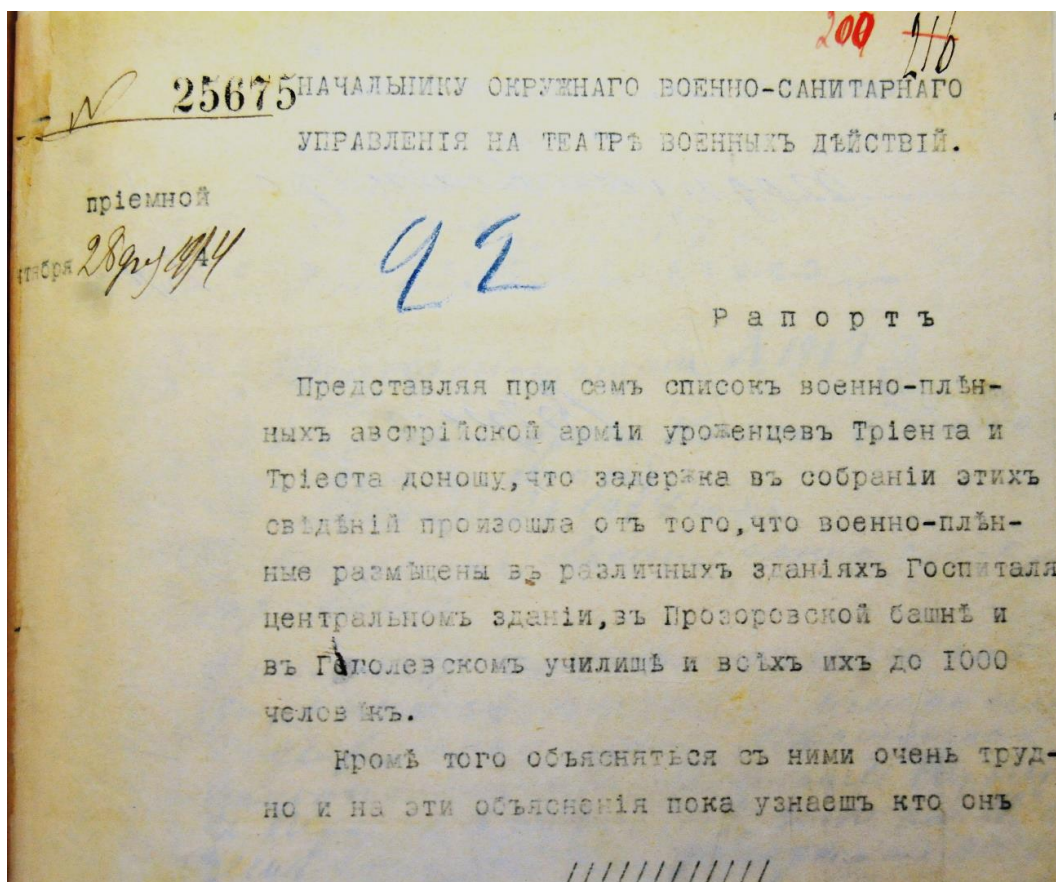
Вр. и. д. Начальника Училища Полковникъ ФОМИНЪ.

1914 р., серпень.

Про відкриття 15 липня 1914 року 2-го Київського військового училища.

ГДА МОУ, фонд 5147, опис 34073, справа 1028, арк.1.

Довідка: На території теперішнього 2-го корпусу Національного університету оборони України ім. Івана Черняховського в 1914 р. розміщувалося Друге Київське військове училище, з 15 жовтня 1914 р. перейменоване в Миколаївське військове училище. Копії наказів училища за 1914 рік зберігаються в архівному фонді Київської військової контрольної палати, яка здійснювала фінансовий контроль за установами Військового міністерства.

1914 р., жовтень.

Щодо перебування в Київському військовому шпиталі на лікуванні військовополонених австрійської армії (італійців).

ГДА МОУ, ф. 144, опис 33047, спр.528, арк.200-201.

Довідка. Документи Першої світової війни свідчать про один із найглобальніших військових конфліктів в історії людства, що зруйнував 4 імперії, привів до загибелі понад 10,5 млн людей та десятки мільйонів поранених. Документи військових шпиталів, які зберігає Галузевий архів яскраво показують події того часу, допомагають відчутти дух епохи.

ВХОДИТЬ ЛЮ
ЧАСТЬ СТРО
СТОЯТЬ І
ДІЛО №
Квітень 1918
№ 1667

Всім військовим на-
чальникам бригади

М

Хоча повітові військові
начальники відіслані від
повітових комендантів но
в комендантів чого доброго в
цей час нема помічників
з ким працювати наказую
помогати їм і працювати
в контакті з ^{владами} ~~владами~~
Української Народної Респуб-
ліки.

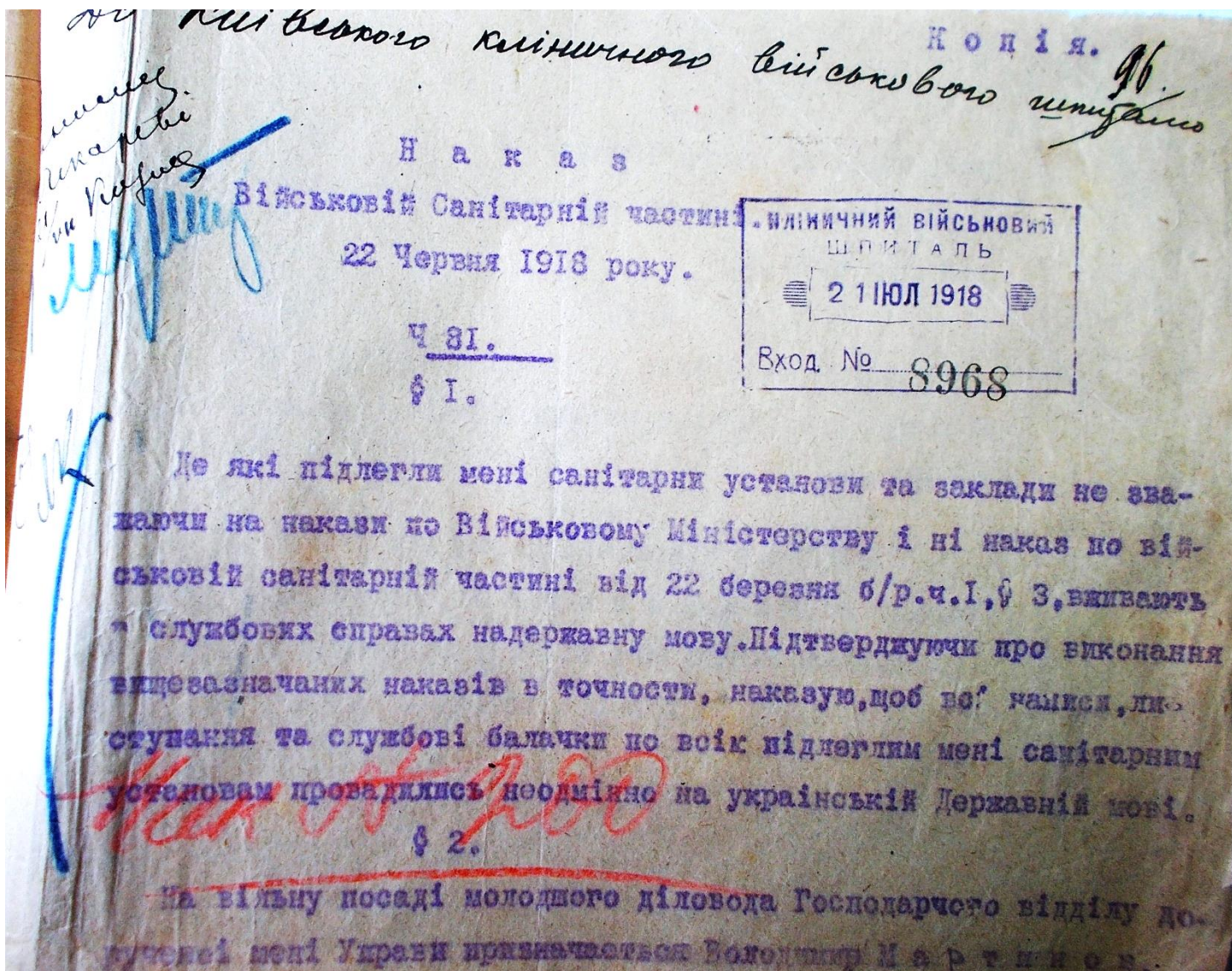
Міжн. Сталман бригади Україн-
ської Республіки
Павло Скоропадський

1918 р., квітень.

Щодо надання військовими повітовими начальниками допомоги повітовим комендантам «задля користі Української Народної Республіки».

ГДА МОУ, фонд 4801, опис 33066, спр.17, арк. 115.

Довідка. Документ зберігається в архівному фонді Київської місцевої бригади Київського військового округу у справі «Протоколи засідань комітету бригади». Документ відноситься до періоду УНР, коли її очолювала Центральна Рада, головою якої був Михайло Грушевський. Після квітня 1918 року в результаті державного перевороту до влади прийшов Павло Скоропадський і замість УНР постає Українська держава на чолі із Гетьманом.

1918 р., червень.

Щодо «неодмінного» вживання української мови при листуванні та спілкуванні в санітарних установах Військового Міністерства.

ГДА МОУ, фонд 144, опис 33046, спр.37, арк. 96.

Довідка. Документ періоду Української держави, яка охоплювала території Центральної, Східної та Південної України із столицею в Києві. На чолі Української держави був гетьман Павло Скоропадський.

Гіндліну

18808

П О С В І Д Ч Е Н Н Я №.....

Дано це від Клінічного Військового Шпиталу лікареві БРАТКОВУ в тім що він до демобілізації, себ-то до 22-го Квітня 1918 року займав посаду ординатора цього Шпиталу і не приймав участі в большевицькому вибуху супротив України, а був до неї цілком лояльний; що підписом та печаткою посвідчується.

ПІДСТАВА: наказ Військовій Офіції Української Народньої Республіки з 19 Квітня 1918 року під ч.85.-
м.Київ, Серпня " 6 " дня 1918 року.

Підп. Головний Лікар
Клінічного Військового Шпиталу
Генеральний Хорунжий **КОВИЛЯНСЬКИЙ.**

Від

Вірно:
Д і л о в о д

№...18809..... лікареві ГІНДЛІНУ.

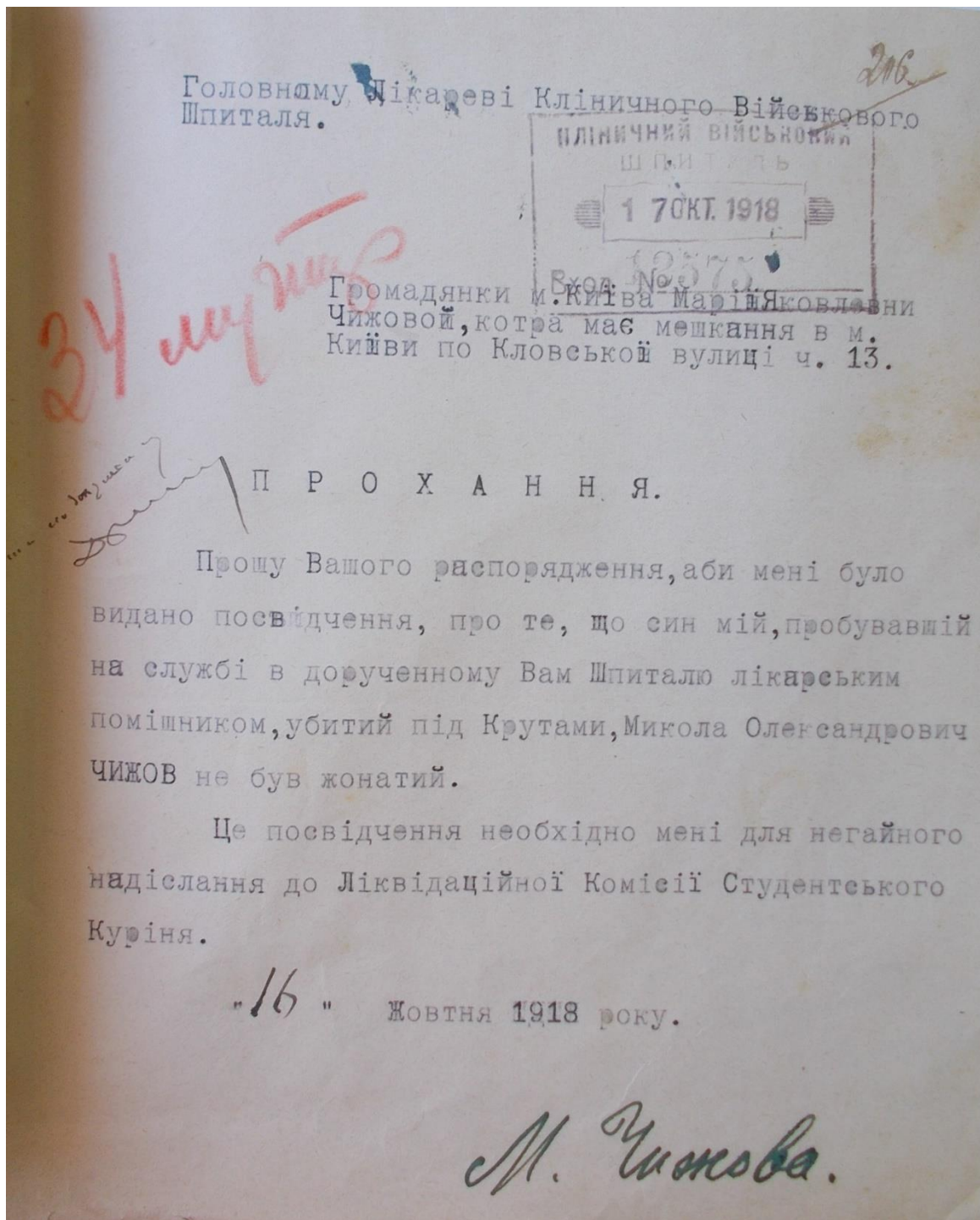
1918 р, серпень.

Посвідчення надане військовому лікарю Браткову в тім, що він до 22 квітня 1918 р. не приймав участі у «більшовицькому вибуху».

ГДА МОУ, фонд 144, опис 33046, спр.10, арк. 9.

Довідка. Документ періоду Української держави. Гетьман Павло Скоропадський був запеклим ворогом більшовицького руху та у майбутньому сподівався на об'єднання України з «небільшовицькою» Росією (за твердженням історика Ореста Субтельного. Джерело: <https://uk.wikipedia.org>).

Однак, Українська держава проіснувала до грудня 1918 року, коли її режим був повалений в результаті повстанського руху та військами на чолі із Симоном Петлюрою, після чого в країні було встановлено владу Директорії.

1918 р., жовтень.

Прохання Чижової Марії Яківни надати посвідчення для ліквідаційної комісії Студентського Куріня стосовно убитого під Крутами сина - Чижова Миколи Олександровича.

ГДА МОУ, фонд 144, опис 33046, спр.10, арк. 206.

Довідка. На початку січня 1918р. більшовики розгорнули наступ на Київ. 24–27 січня 1918р. запеклі бої розгорнулись за станцію Бахмач. Коли українські війська відступили до станції Крути, на їх підтримку було направлено Першу Українську юнацьку (юнкерську) школу ім. Б. Хмельницького та першу сотню добровольчого Помічного Студентського куреня січових стрільців. До них приєдналися ще близько 80 добровольців з підрозділів місцевого Вільного козацтва із Ніжина. Після запеклого багатогодинного бою, українські війська відступили зі станції Крути до своїх ешелонів. 27 студентів та гімназистів, які перебували у резерві, під час відступу потрапили у полон. Наступного дня вони були розстріляні або замордовані. Згодом їх поховали на Аскольдовій могилі у Києві. Джерело: www.memo.gov.ua. Український інститут Національної пам'яті.

ПОСВІДЧЕННЯ 22585

205

Дане це громадянці м.Київа Марії Іванівні ЧИЖОВОЙ, згідно
прохання, про те, що син її, бувший лікарський помічник клініч-
ного військового шпиталю, Микола Олександрович ЧИЖОВ, вбитий
під Крутами, одружений не був, як це видно з його метричного
реєстру. —
На підписом з додатком печаті свідчитьс.

М.Київ, жовтня дня 1918 року.

2199. М. Я. Головна лікарка
Клінічного військового шпиталю Омельченко

Вірно:
Діловод Мельник

1918 р., жовтень.

Посвідчення щодо Чижова Миколи Олександровича, бувшого лікарського помічника, який не був одружений і вбитий під Крутами (видане за підписом головного лікаря Клінічного військового шпиталю Омельченком матері Чижовій М.Я.).

ГДА МОУ, фонд 144, опис 33046, спр.10, арк. 205.

Довідка. На сьогодні встановлено 20 прізвищ вбитих під Крутами (Джерело: www.memoiry.gov.ua. Український інститут Національної пам'яті), серед інших і прізвище Миколи Чижова, про якого згадують документи, що зберігаються в архівному фонді Київського військового клінічного шпиталю.

Копия

ДО ЧЕРВОНОАРМИЙЦІВ.

Ви червоноармієць. Грозний час, час помсти народній, як чорна хмара
навівається на Вас, на Вас таких же як і ми сини селян та робітни-
нашої рідної замученої землі. На цілому просторі великої землі
її та України, нарід доведений совіською владою повстав.
Партизани не хочемо скривати від Вас обманутих ні в чим не в'їнних
гив те що робиться зараз в Росії і на Україні, як скривають від Вас
и командірі та комісари.
и хочете йскупить свій віну перед народом повставшим, не гайте часу
еходьте як Вам буде можливо по одному, або цилими частинами на бік
станців партизанів зо зброєю та кіньми.
илайте від себе делегатів на переговори. Таким чином просться пар-
анами усі Ваши гріхи. Спишіть не гайте часу.
ра, Полтава, Катеринослав, Херсонь, майже уся Київська та Подільська гу-
і заняти партизанами. Кавалерія Котовського вірна опора совіської
и уже не иснує. Спишіть бо і Вас чекає тільки смерть.
рмацийний відділ при і Партизанському штабі загону Отамана Орлика
етичная круглая печать не раборива.

С подлинним верно:

Заведывающий Бородинским ВолВоенотделом

Сверья Перелисчик

Настоящая копия для сведения препровождается

Августа 1921 года № 44

Завволенотделом

1921 р.

Звернення із закликом переходити червоноармієцям на бік повстанців проти «совіської влади» із зброєю та кіньми. Копія листівки Партизанського штабу загону Отамана Орлика.

ГДА МОУ, фонд 3770, опис 19906, спр.69, арк.149.

Довідка. Федір Петрович Артеменко — полковник Армії УНР, згодом «Отаман Орлик» — найвідоміший на Київщині полковник часів Української революції 1917–1921. Із серпня 1920 року розпочинає партизанську боротьбу проти більшовицьких загарбників. Повстанські загони отамана Орлика мали чисельність до 400 піших і 120 кінних, були добре обмундировані та озброєні. 29 січня 1922 р. київська губернська ЧК звітувала, що «спіймала петлюрівського отамана Орлика, захопила його штаб і заарештувала 139 членів збройного загону, яким командував Орлик». 26 лютого Київським губчека засуджений до розстрілу. У червні 2018 року Федора Артеменка та його бойових побратимів Якова Хоменка-Смутенка та Федора Ногу, свого часу засуджених за ст. 58, ст. 68 ч.ч. 1,2 ст. 76 Кримінального кодексу УРСР 1922 року до розстрілу, було реабілітовано рішенням Апеляційного суду Київської області. Джерело: <https://uk.wikipedia.org/wiki>.